

O d k a z

pardubického klubu Svazu PTP - vojenských táborů nucených prací.

Když koncem roku 1989 v Československé republice skončila komunistická nadvláda a její represivní režim, svobodná společnost si velmi rychle uvědomila svou příležitost a začala se sdružovat do společenských zájmových organizací. Dne 13.10.1990 byl v Praze založen Svaz pomocných technických praporů-vojenské tábory nucených prací. Do tohoto Svazu spontánně vstupovali muži ročníků 1923 – 1931. kteří byli v letech 1950-1954 nahnáni pod rouškou plnění čestné povinnosti vojenské služby do těžké práce v dolech, na stavbách, v lesích apod. za ponižujících podmínek na dobu neurčitou a pod trvalou indoktrinací komunistické propagandy. Jednalo se o muže, kteří nesympatizovali s komunistickým režimem, stačilo se narodit v „buržoasní nebo kulacké rodině“ či se znelíbit nějakému komunistickému papaláši nebo policajtovi.

Účelem sdružování ve Svazu PTP těchto mužů byla vzájemná pomoc při prosazování jejich zájmů, tj. morální a politické rehabilitace, důchodové a zdravotní zabezpečení oprávněných nároků pro ně a pro jejich rodinné příslušníky, které vznikly jejich zařazením do vojenských táborů nucených prací.

Vedle těchto existenčních aktivit se objevil jiný, ve své imateriální síle nečekaně silný fenomén. Komunističtí politrucci chtěli „ty politicky nespolehlivé“ předělat indoktrinací komunistické propagandy do nich 3x týdně po práci huštěnou spolu s manuální prací na „řádné socialismu oddané občany“. Skutečnost však prokázala pravý opak. Soudržnost dříve ponižovaných a vykořisťovaných vyprodukovala cit pro čest, pravdymilovnost a kamarádství a na základě, které jim daly školy první republiky, masarykovskou filosofii, humanistický a křesťanský světónázor. Komunistická propaganda u „pétépáků“ zcela propadla a její

instruktoři byli vnímáni jako směšní, leč nebezpeční šašci- Morální základ pětápáků trvá ve stejné intenzitě i do našich dnů. Pardubický klub je toho dokladem.

Píše se rok 2010, členové klubu v převážné většině dosáhli 80 a více roků. Zánik našeho klubu se pomalu ale nenávratně blíží. Je otázka, jak zachovat důstojný zápis v historii našeho okresu. Obracíme se proto na nejmladší generaci a z ní na tu část, jejíž výchova je nám ideově nejbližší – skauty. I smrtí posledního člena klubu nesmí zaniknout naše svědectví o protizákonných postupech a zlovcích komunistického teroru.

Vznášíme proto na Vás, skauty, naši prosbu a odkaz připomínání existence a ideálů Svazu PTP. Žádáme Vás, abyste pamětní desku, umístěnou na budově bývalého okresního úřadu, již jsme ideovým vlastníkem, udržovali, ve dne výročí smrti Dr. Milady Horákové organizovali pietní vzpomínku na ní a ostatní oběti komunismu a v jiných pamětních dnech vždy vedle znaků a praporů Vašich jste nesli i standartu Svazu PTP, jako historickou připomínku a důkaz, že naše ideály přežívají v srdci živých.

Tato dohoda nabývá platnosti dnem podpisu zástupců obou organizací a trvá na dobu neurčitou.

Ing. Jan Stejskal, Ph.D.
předseda KR Junáka

Pavel Krátký
předseda OK-PTP ČR

Pardubice 12. ledna 2011
